

full dominical

Església de Menorca

Número 1863 - Any XXXVII - 18 febrer 2018

passant per la vida

QUE ARDA NUESTRO CORAZÓN

Queridos diocesanos:

Sabemos por experiencia que nuestro corazón fácilmente se torna gélido y egoísta, porque tenemos una tendencia a mirarnos sólo a nosotros mismos, a buscar sólo nuestro bien, despreocupándonos de los demás. El profeta Ezequiel hablaba de corazones "de piedra" (36, 26); en el nuevo testamento se describen como corazones "fríos", de hielo (Mt 24, 12). Son corazones carentes de vida, que se han vuelto insensibles ante los sufrimientos ajenos. Corazones rígidos e inmisericordes, que siempre condenan y son incapaces de amar. Corazones cómodos, que rehúyen todo lo que suponga esfuerzo y servicio. La Cuaresma es tiempo de purificar el corazón, de dejar que se renueve, para que nunca se apague el fuego del amor, para que arda siempre.

Un corazón de carne, un corazón que arde es, en primer lugar, un corazón que ve, es decir, que es sensible ante las necesidades de los demás. Con frecuencia caemos en la indiferencia, nos volvemos insensibles ante los gritos de los otros, nos acostum-

...un corazón que arde es un corazón que se compromete, que no tiene miedo a complicarse la vida en el servicio a los demás, sobre todo a los más pobres.

bramos a su sufrimiento. La cultura del bienestar -ha recordado el Papa- nos anestetiza haciéndonos "incapaces de compadecernos ante los clamores de los otros, ya no lloramos ante el drama de los demás ni nos interesa cuidarlos" (EG 54). Un corazón que arde en el amor sabe descubrir ese drama y no se olvida de los demás.

El corazón arde también cuando manifiesta a los demás cercanía y ternura. El corazón se hace grande cuando ama, cuando se entrega generosamente a los demás. Durante esta Cuaresma tengamos gestos, aunque sean pequeños, en los que mostremos a los demás que les queremos. Gestos de servicio a los demás, de amabilidad, de paciencia, de humildad, de confianza y de perdón. "Amar" es un verbo muy hermoso, que exige ser conjugado cada día y traducido en gestos concretos.

Finalmente, un corazón que arde es un corazón que se compromete, que no tiene miedo a complicarse la vida en el servicio a los demás, sobre todo a los más pobres. El buen samaritano no sólo "vio y se conmovió" (Lc 10, 33) ante el hombre malherido, sino que vendió sus heridas, le cuidó, estuvo a su lado y, después, procuró que estuviera atendido. El Evangelio nos exige comprometernos con los últimos, con aquellos que la sociedad descarta y desecha. Acercarnos a ellos es acercarnos a Dios.

Preparémonos para la Pascua dejando que el Señor cambie nuestro corazón y renueve nuestra mente. Él tiene el poder de transformar los corazones de piedra en corazones de carne (cf. Ez 36, 26); Él puede hacer que arda nuestro corazón (cf. Lc 24, 34). Gocemos de la ternura de Dios y dejemos que su fuego ablande nuestro corazón. Cuando llegue la noche de Pascua y encendamos nuestros cirios, pediremos que también se encienda nuestro corazón y que esa luz de Cristo resucitado disipe sus tinieblas y lo haga arder de nuevo.

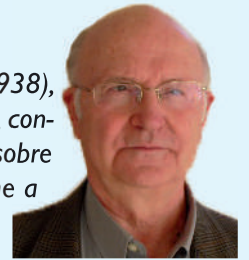
† Francesc, Obispo de Menorca

l'entrevista a...

JOSEP AMENGUAL

Als 79 anys, Josep Amengual i Batle (Biniali, Mallorca 1938), religiós dels Sagrats Cors, continua fent investigacions sobre els orígens del cristianisme a Balears. Ha vingut a Menorca per presentar el seu nou llibre «La circular del bisbe Sever de Menorca sobre la conversió dels jueus».

Amengual que és doctor en Teologia i en Història, llicenciat en Història de l'Església, professor d'Història de l'Església al Cetem i superior general de la Congregació de Missioners dels Sagrats Cors, creu que cada cop es reconeix més la importància de la Carta del bisbe Sever, que data de 418, és a dir que fa setze segles de la mateixa.

«L'autenticitat està consolidada per molts d'arguments -afirma-. Hi ha diversos testimonis externs com és un de l'escriptor Consenci que va estar a Menorca i segurament va contribuir a redactar la carta. A més hi ha el tradicional argument extern que ve d'Evedio, un bisbe d'Uzala, ciutat de l'Àfrica del Nord.

D'altra banda se situa dins del context de l'Imperi Romà i s'observa com a Menorca hi havia hagut una convivència amb els jueus que es trenca amb l'arribada de les relíquies de Sant Esteve.

Amengual està en desacord amb la tesi del desaparegut escriptor Baltasar Porcel qui creia que la conversió forçada dels jueus i la crema de la seva sinagoga per part del bisbe Sever fos un cas de racisme.

«Parlar de racisme dins del món romà es desconèixer el que pretenia Roma. L'imperi romà va ser una gran potència integradora, no racista», afirma.

Respecte a la campanya de l'antic bisbe de Menorca contra els jueus no era per expulsar-los ni matar-los ni fer-los mal sinó per fer-los un bé des de la mentalitat cristiana de l'època.

Tanmateix, el professor admet que les pressions psicològiques, socials i institucionals contra els jueus que controlaven en aquell moment del segle V la ciutat de Maó van ser fortíssimes. El resultat va ser que tots els jueus de Menorca es van acabar convertint al cristianisme. L'uniformisme religiós s'implantà.

Amengual, que està preparant un nou llibre sobre les religions a Balears durant l'època antiga, destaca els aspectes literaris i el bon llatí de la Carta del bisbe Sever i afirma que és una prova de que en aquella època l'escola romana a Menorca funcionava molt bé.

Lluís Vergés (Diari Menorca)

la paraula
de Déu

Diumenge Primer de Quaresma

Cicle B

Lectura del llibre del Gènesi 9, 8-15
Déu digué a Noè i als seus fills: “Jo faig la meua aliança amb vosaltres, amb els vostres descendents i amb tots els sers animats que hi ha amb vosaltres, els ocells, el bestiar i tots els animals domèstics i salvatges que han sortit de l’arca. Jo faig amb vosaltres aquesta aliança meua: La vida no serà mai més exterminada per l’aigua del diluvi, no hi haurà mai més cap diluvi que devasti la terra.” Déu digué: “El signe d’aliança que pos entre jo i vosaltres per totes les generacions és aquest: posaré el meu arc en els núvols com a signe de la meua aliança entre jo i la terra. Quan cobriré la terra de nuvolades i apareixerà l’arc entre els núvols, em recordaré de l’aliança que hi ha entre jo i vosaltres i tots els sers animats; l’aigua no formarà

més un diluvi que faci desaparèixer tot rastre de vida.”

Salm responsorial 24

R: Tot el vostre obrar, Senyor, és fruit d’amor feul per als qui guarden la vostra aliança.

Lectura de la 1ª carta de sant Pere

3, 18-22

Estimats: Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injusts, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l’Esperit fou retornat a la vida. Per això anà a dur la seva proclama als esperits empresonats, que s’havien resistit a creure en temps de Noè, quan la paciència de Déu esperava, mentre preparaven l’arca. En aquella arca se salvaren a través de l’aigua unes

poques persones, vuit en total, i l’aigua prefigurava el baptisme que ara us salva, i que no consisteix a deixar net el cos, sinó a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist que se n’anà al cel, va rebre la submissió de les potestats i dels estols angèlics, i està a la dreta de Déu.

Lectura de l’evangeli segons sant Marc

1, 12-15

En aquell temps, l’Esperit va empènyer Jesús cap al desert, on passà quaranta dies, temptat per Satanàs. Vivia entre els animals salvatges i l’alimentaven els àngels. Després d’haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu; deia: “Ha arribat l’hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creis en la Bona Nova.”

Lectura del libro del Génesis 9, 8-15
Dios dijo a Noé y a sus hijos: «Yo establezco mi alianza con vosotros y con vuestros descendientes, con todos los animales que os acompañan, aves, ganado y fieras con todos los que salieron del arca y ahora viven en la tierra. Establezco, pues, mi alianza con vosotros: el diluvio no volverá a destruir criatura alguna ni habrá otro diluvio que devaste la tierra». Y Dios añadió: «Esta es la señal de la alianza que establezco con vosotros y con todo lo que vive con vosotros, para todas las generaciones: pondré mi arco en el cielo, como señal de mi alianza con la tierra. Cuando traiga nubes sobre la tierra, aparecerá en las nubes el arco, y recordaré mi alianza con vosotros y con todos los animales, y el diluvio no volverá a destruir a los vivientes».

Salmo responsorial 24

R: Tus sendas, Señor, son misericordia y lealtad para los que guardan tu alianza.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro

3, 18-22

Queridos hermanos: Cristo sufrió su pasión, de una vez para siempre, por los pecados, el justo por los injustos, para conducirnos a Dios. Muerto en la carne pero verificado en el Espíritu; en el espíritu fue a predicar incluso a los espíritus en prisión, a los desobedientes en otro tiempo, cuando la paciencia de Dios aguardaba, en los días de Noé, a que se construyera el arca, para que unos pocos, es decir, ocho personas, se salvaran por medio del agua. Aquello era también un símbolo del bautismo que actual-

mente os está salvando, que no es purificación de una mancha física, sino petición a Dios de una buena conciencia, por la resurrección de Jesucristo, el cual fue al cielo, está sentado a la derecha de Dios y tiene a su disposición ángeles, potestades y poderes.

Lectura del santo Evangelio según san Marcos

1, 12-15

En aquel tiempo, el Espíritu empujó a Jesús al desierto. Se quedó en el desierto cuarenta días, siendo tentado por Satanás; vivía con las fieras y los ángeles lo servían. Después de que Juan, fue entregado, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios; decía: «Se ha cumplido el tiempo y está cerca el reino de Dios. Convertíos y creed en el Evangelio»

evangeli i vida

Estimem a l’estil de Jesús

Francesc Triay

Al’evangeli d’avui veiem Jesús qui empès per l’Esperit va al desert on durant quaranta dies és temptat. Ell es disposa a dur a terme el projecte de Déu, el Pare, i es provat per veure si de veritat podrà ser fidel a la missió que Déu li encomana. D’altres: Adam, Noè, Abraham, Moisès, David... tenien una missió a dur a terme, però un moment o altre de la seva vida van fallar, no van respondre plenament al pla de Déu. Jesús es prepara per ser-hi fidel, aquest moment de prova, podríem dir que és com un entrenament.

En aquest primer diumenge de Quaresma, nosaltres començam la preparació per a la nostra gran festa, Pasqua. És també un temps d’exercitació per tal de preparar-nos per saber donar una resposta coherent a la nostra fe. No ho tenim fàcil, com veiem que no ho van

tenir fàcil Adam, Noè... perquè com ells també nosaltres som pecadors, pesa molt tot el que ens envolta i prova la nostra fidelitat al compromís baptismal. Compromís que, en la Vetlla Pasqual, serem convidats a renovar.

El nostre baptisme ha estat el punt de partida de la nostra vocació al seguiment de Jesús, a treballar pel Regne de Déu. Jesús ens ha passat davant i la seva fidelitat al projecte del Pare el durà a la mort. Realitzarà aquella afirmació: “Ell, que havia estimat els seus que eren al món, els estimà fins a l’extrem.” (Jn 13, 1). En començar aquest camí cap a Pasqua demanem al Senyor que, per la força de l’Esperit Sant, ens ajudi a estimar a l’estil de Jesús, per tal que la nostra vida sigui un anunci de la Bona Nova del Regne de Déu.

Sant Pere a la segona lectura ens recor-

da: “Crist patí per raó dels pecats una vegada per sempre. Ell, el just, va patir pels injustos, per conduir-vos a Déu; el seu cos va ser mort, però l’Esperit el féu viure.” (1Pe 3, 18). Molts cristians, començant pel mateix Pere, per fidelitat a la vocació rebuda, n’han estat testimonis fins a donar la sang. Ser màrtirs, testimonis, ho podem ser en la vida de cada dia, estimant sense condicions.

Jesús que ens convida a treballar pel Regne de Déu, ens convida a seure a Taula amb Ell i Ell mateix se’ns dona com aliment perquè puguem viure realitzant el seu projecte per a tota la humanitat: “Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m’has enviat. Jo els he donat la glòria que tu m’has donat, perquè siguin u com nosaltres som u.” (Jn 17, 21-22).

**on
estàs?**

La Paraula

“Quan es presentaven les teves paraules, jo les menjava; les teves paraules eren per a mi el goig i l'alegria del meu cor” Jer 15, 16

Paraules, paraules i més paraules, quantes paraules escoltem al llarg del dia! Paraules a casa, al carrer, a la ràdio, a la televisió, en qualsevol racó... quina saturació!

Avui amics, no vull parlar-vos de paraules sinó de **LA PARaula**, la Paraula de Déu. Ella és un mitjà extraordinari de trobada amb nosaltres mateixos i amb Déu. La Paraula de Déu continguda en la Bíblia és un text inspirat per Déu mateix a persones concretes per posar-se en contacte amb tota la humanitat al llarg de la història. Déu vol entrar en relació amb la humanitat, sigui com sigui, i una manera especial és la seva Paraula.

Llegir, escoltar i acollir la Paraula de Déu

canvia el cor i la vida de les persones. El Papa Francesc ens diu: “El Senyor sembla la seva Paraula, només demana un cor obert per escoltar-la i bona voluntat per posar-la en pràctica. Demanem a Déu: guia'ns Senyor

Ana Edo – germanes de la Consolació

sobre la sendera de la teva Paraula perquè jo aprengui amb el teu guia i la posi en pràctica”.

Atreveix-te a agafar una Bíblia, tanca els ulls i pren consciència que tens entre mans un llibre sagrat, no qualsevol llibre, a través d'ell Déu s'ha comunicat i es comunica amb els qui el busquen. Aquí dins també hi ha un missatge, una paraula, una bona notícia per a tu. Obre els ulls, obre la Bíblia pels Evangelis, on Jesús el Fill de Déu es dona a conèixer. Llegeix i deixa que Déu, a través de la seva Paraula, et parli a tu avui. Què et diu? Què li dius?

“Els que escolten la Paraula de Déu i la posen en pràctica, viuen la vida cristiana d'una manera senzilla i autèntica”

la carta de Sever de Menorca: 1600 anys (12)

Aquestes conversions, segueixen els prodigis en la natura; prodigis llegits i interpretats a la llum dels relats dels miracles que es realitzaren a la sortida de l'Egipte, narrats al llibre de l'Èxode.

El primer en l'ordre de la narració, segon cronològicament, és el fenomen del globus de foc, lluminós, contemplat per uns monjos, per dones jueves i també per cristians que quedaren a lamona. Aquest fenomen lluminós és interpretat com la columna de foc que anava al davant de l'antic Israel a la sortida d'Egipte.

El segon fenomen és una pluja que feia

olor i gust de mel, interpretada com la repetició del miracle del manà. Després d'aquests prodigis es fa efectiva la conversió de Teodor i rere d'ell, tota la Sinagoga ingressà a l'Església. Igualment es converteixen uns jueus que eren de pas a l'illa.

Contradictòriament, però, Sever ens presenta un grup de dones que es neguen a seguir els seus familiars en la seva entrada en l'Església; Sever presenta aquesta resistència a la conversió com una permissió de Crist a fi d'augmentar la seva glòria. La primera que la narració ens mostra és Artemísia, dona de condició elevada, puix

que és filla de Litori, antic governador de la província de les Balears. Aquesta dona abandona casa i marit i es refugia en una vinya amb les seves serventes. Es convertirà en tastar les aigües del cup, convertides en aigües que fan gust a mel. El prodigi és interpretat com la repetició del miracle de Marà, quan les aigües amargues foren convertides en dolces, saludables en submergir-hi Moisès la seva vara.

Un tercer prodigi a la natura són les pluges abundoses, torrencials; plou de forma intermitent i fora del normal. Les pluges són interpretades com l'anunci del poble que creuria.

La narració (VII)

Josep Sastre

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la
1ª Setmana:

Dg. 18, I de Quaresma: Gn 9, 8-15; 3 / Sal 24 / 1Pe 3, 18-22 / Mc 1, 12-15.

DI. 19, Fèria: Lv 19, 1-2, 11-18 / Sal 18 / Mt 25, 31-46.

Dt. 20, Fèria: Is 55, 10-11 / Sal 33 / Mt 6, 7-15.

Dc. 21, Fèria: Jn 3, 1-10 / Sal 50 / Lc 11, 29-32.

Dj. 22, La Càtedra se sant Pere, apòstol (F): 1Pe 5, 1-4 / Sal 22 / Mt 16, 13-19.

Dv. 23, Fèria: Ez 18, 21-28 / Sal 129 / Mt 5, 20-26.

Ds. 24, Fèria: Dt 26, 16-19 / Sal 118 / Mt 5, 43-48.

Dg. 25, II de Quaresma: Gn 22, 1-2, 9-13, 15-18 / Sal 115 / Rm 8, 31b-34 / Mc 9, 2-10.

Missatge del Papa Francesc per a la Quaresma 2018

En el missatge el Papa convida a tota l'Església a preparar el cor per viure el temps de Quaresma, que vam començar el Dimecres de Cendra.

A través de preguntes clares, el Papa Francesc explica la importància d'estar atents a les mentides del dimoni, als falsos profetes que enganyen a la gent, amenaçant amb apagar la caritat dels cors i quin és el remei per tenir un cor disposat, tot esperant la Pasqua.

Quines formes assumeixen els falsos profetes?

La primera pregunta apunta directament al cor humà, a la recerca de la felicitat, al plaer, a la il·lusió dels diners i com sense adonar-nos tornem esclaus. El Papa Francesc és emfàtic al poder del dimoni i com busca confondre l'ésser humà.

“No és una sorpresa: des de sempre el dimoni, que és mentider i pare de la mentida, presenta el mal com bé i la falsedat com a veritable, per confondre el cor de l'home. Cada un de nosaltres està cridat a discernir i a examinar en el seu cor si se sent amenaçat per les mentides d'aquests falsos profetes”.

Quins són els signes que ens indiquen que l'amor corre el risc d'apagar-se en nosaltres?

El Sant Pare mostra la seva preocupació pel refredament de l'amor en les comunitats i recorda la seva exhortació apostòlica Evangelii gaudium on descriu els senyals de la manca d'amor: l'accídia egoista, el pessimisme estèril, la temptació d'aïllar-se i d'entaular contínues guerres fratricides, la mentalitat mundana que indueix a ocupar-se

«En créixer la maldat, es refredarà l'amor en la majoria» (Mt 24,12)

només del que és aparent, disminuint d'aquesta manera l'entusiasme missioner.

Què podem fer?

El Papa Francesc manifesta en el seu missatge que “La pregària fa que el cor descobreixi les mentides secretes amb les quals ens enganyem a nosaltres mateixos, per buscar finalment el consol en Déu. L'almoïna ens allibera de l'avidesa i ens ajuda a descobrir que l'altre és el meu germà. Quant desitjaria que l'almoïna es convertís per a tots en un autèntic estil de vida. El dejuni constitueix una important ocasió per créixer. Permet experimentar el que senten aquells que no tenen l'indispensable i expressa la condició de l'esperit, famolenc de bondat i asseminat de la vida de Déu”.

agenda

Col loquis amb parelles

La parròquia de Sant Bartomeu convida les parelles que han decidit o volen saber què significa casar-se per l'Església, a uns col loquis entorn d'aquestes qüestions: el diàleg, la fidelitat, projecte de família cristiana oberta, el matrimoni sacrament cristià. Del dilluns 19 a dijous 22 de febrer, de 20.30 a 22 h, a la rectoria de Ferreries.

Xerrada sobre la Carta del bisbe Sever

Dins de cicle de xerrades sobre els 1600 anys de la Carta del Bisbe Sever es farà el tema: "El auge de la intolerància religiosa en el Mediterraneo tardoantigo: La carta de Severo de Menorca en su contexto" Per Mar Marcos, Universitat de Cantabria. Dijous 22 de febrer a les 20 h, a l'Ateneu de Maó; divendres dia 23 de febrer, a les 20 h. Al Cercle Artístic de Ciutadella.

Celebració 10è aniversari de LIGAMS

Divendres 23 de febrer

19 h: Presentació de l'acte de celebració del 10è aniversari de l'Associació LIGAMS.

19.30 h: Taula rodona. "La importància de l'Acompanyament en el procés de Dol" Amb Arnaldo Pangrazzi, Anna Maria Agustí i Miquel Mora. Actuació musical amb na Joana Pons i petit piscoabis.

Dissabte 24 de febrer

9.30 h: Presentació Jornada. 9.40 h: Conferència: **El laberinto del suicidio**. Arnaldo Pangrazzi. 11.30 h: Taula rodona: **Eines per Acompanyar la família en el Dol**. Anna Maria Agustí. Montse Esquerda i Teresa Rofes (ocd). 13 h: Cloenda. A l'Auditori de Ferreries.

XI Trobada de Famílies

Els secretariats diocesans de Catequesi i Família, organitzen la XI trobada de Famílies amb fills a la catequesi. Aquest any ajudarà en la reflexió el professor mallorquí **Lluís Ballester, doctor en Sociologia i filosofia** que presentarà el tema: "Millorar la comunicació per enfortir la família", paral·lelament s'ofereixen activitats pels fills. Al migdia es celebrarà l'Eucaristia i s'acabarà després del dinar. Diumenge dia 25 de febrer, a partir de les 10.30 h. Al Col·legi Sant Francesc de Ferreries

Sortida clubs cristians

Els Clubs Cristians de Menorca, organitzen una sortida conjunta a sa Cova des Coloms. Diumenge dia 25 de febrer.

notícies nostres

Aquestes i altres notícies les podeu trobar a la pàgina web del Bisbat de Menorca

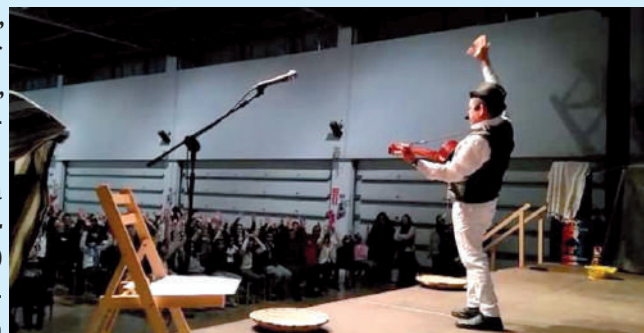
La dreta alliberadora del Senyor

L' experiència que va viure el poble d'Israel quan va ser alliberat per Déu, de l'esclavitud d'Egipte, va servir a les esglésies cristianes del Carib per proclamar la fi de l'esclavitud en les seves terres, i l'alliberament d'altres mals que l'esclavitud comporta, com són la pobresa, la injustícia, la violència. Units al cant de llibertat i d'alabança a Déu per aquesta victòria dels pobles del Carib, ens vam reunir a la capella de Sta. Margarita des Castell. En aquesta setmana de pregària per la Unitat, vam celebrar les obres del Senyor que allibera els pobles i vam pregar per ser alliberats de les noves esclavituts que s'estenen entre les nostres civilitzacions modernes. Presidits pel Sr. Bisbe i Father Paul la pregària va ser resada per les comunitats anglicana i catòlica, en anglès i català. Posteriorment vam compartir una estona de trobada en un refrigeri.

Aventura't a ser missioner

Dissabte, dia 27 de gener a la Sala Multifuncional de Ciutadella, va tenir lloc la "XXV Trobada diocesana de Infància missionera", a la qual van assistir un bon nombre de fillets que aquest any combregaran per primera vegada, aquests van tenir ocasió de compartir una estona festiva alhora que reflexiva, promoguda des dels secretariats diocesans de missions i catequesi. El lema proposat aquest any per la OMP ha estat "Aventura't a ser missioner". A pesar del matí plujós, uns 400 fillets procedents de les diverses parròquies de la illa van poder gaudir d'un

matí replet de cançons i contes que els va ajudar a assimilar el missatge de la Jornada. Pau Torruell i el grup de teatre TenF, dirigit per Mari Genestar, van ser els encarregats de dinamitzar la trobada.

25 anys fecunds

Unes 180 persones que integren el moviment de gent gran, Vida Creixent, van celebrar dia 2 de febrer, una eucaristia en la qual donaren gràcies a Déu pel do que ha suposat per a l'Església menorquina aquest moviment.

La celebració, presidida pel bisbe Francesc s'inicià a les portes de la Catedral, fent el ritus inicial de l'encesa de les candeles, en la festa de la Presentació del Senyor. Després es feu una participada eucaristia, en la qual el bisbe es di-

rigí als presents amb unes paraules explicatives de la festa: "Nosaltres hem rememorat aquest fet entrant en aquest Temple amb les candeles enceses. La llum que portàvem a les mans és un símbol de Crist i ens recorda el que som. Com a cristians som portadors de Crist".

"El moviment "Vida Creixent" us ajuda a viure aquesta relació amb Jesucrist", seguí dient el prelat, "animant el creixement de la vostra fe, fomentant l'amistat i encoratjant la vostra presència com a membres actius de la societat i de l'Església. Des de l'any 1993 aquest moviment d'apostolat seglar de jubilats i majors és present a la nostra Diòcesi, de manera que donam gràcies a Déu. Han estat 25 anys fecunds".

Durant la missa, es tingué uns moments de pregària pels presidents que han animat aquest moviment i per tots els membres que ja han mort.

A continuació de la missa, es passà a la part més lúdica de la festa, amb un dinar de germanor.

